Vierde Jaer. Nr 45. Zaturdag, 7 November 1857.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt eens per week, 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de We J.-P. COLLÉE, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, nr 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaer is bepaeld op 5 fr. per jaer.
» » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel . . . . 15 »
De reklamen » » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, ofwel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven, genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 7 NOVEMBER.

De ministerieele krisis.

Ten gevolge der gemeente kiezingen, heeft het ministerie zyn ontslag aen den Koning aengeboden.

Wy lezen hier over in de *Indépendance :*

« De ministers hebben zaterdag hun ontslag aen den Koning overhandigd. Z. M. heeft geantwoord dat zy er op zou nadenken.

» Zondag heeft de Koning M. Hendrik De Brouckere doen roepen en hem te Laeken gehoor verleend. »

De *Emancipation* kondigt aen dat de Koning het ontslag der ministers aenveerd heeft. Zie hier wat zy zegt :

« De ontslaggevende ministers hunne mening te kennen gegeven hebbende van het ministerie te verlaten, heeft de Koning hun verzoek ingewilligd en M. H. De Brouckere gelast met een nieuw kabinet samen te stellen. »

De *Emancipation* behelst eenen artikel in welken zy schynt aen te duiden dat M. H. De Brouckere een ministerie samengesteld hebbende, zal overgaen tot de ontbinding der Kamers. Wordt dit vooruitzigt verwezenlykt, M. H. De Brouckere zal zyn bestuer inhuldigen met eene vergunning aen de overdrevene party en men weet wat er komt van dergelyke vergunningen.

—

Men schryft ons uit Brussel, 3 november :

« Gelyk gy reeds weet, is M. Hendrik de Brouckère zondag door den Koning te Laeken ontboden geworden, en Z. M. heeft hem gelast met een nieuw ministerie samen te stellen.

» M. H. De Brouckere heeft dien last aenveerd ; maer hy heeft aen den Koning doen aenmerken dat het onmogelyk was in de tegenwoordige omstandigheden een definitief ministerie samen te stellen; volgens hem kan het ministerie maer tydelyk zyn : het moet volgens zyne voorstellen, de opening der Kamers voorzitten, de wet op de liefdadigheids gestichten intrekken, den voorstel doen van de wet op de onbevoegdheden af te schaffen en het ontwerp voordragen van het getal leden der Kamers te vermeerderen ingevolge de laetste volksoptelling.

» De Kamers zouden, boven de gezegde wetten, niet anders dan de budjetten stemmen en de zittyd zou gesloten worden. Daer het getal gedeputeerden en senateurs moet vermeerderd worden zouden de Kamers in juny 1858 ontbonden worden en er zouden het land door nieuwe kiezingen plaets hebben.

» Dat zyn de voorstellen door M. Hendrik De Brouckere aen den Koning gedaen; Z. M. heeft geantwoord dat zy dezelve zou onderzoeken. Waerschynelyk is het dat de Koning die voorstellen aenveerd heeft, aengezien M. H. De Brouckere zich reeds met het samenstellen van een ministerie bezig houdt.

» Indien M. De Brouckere er in gelukt om een ministerie samen te stellen, zal de wetgevende zittyd dynsdag door den Koning geopend worden; maer indien zyne poogingen geenen uitslag hebben, dan zal er geene Troonrede zyn, het ontslaggevende ministerie er van de verantwoordelykheid op zich niet kunnende nemen ; maer ongeloofelyke poogingen worden aengewend op dat M. De Brouckere in zyn voornemen slage.

» Wy zouden dan een tydelyk ministerie hebben, 't welk de voorbereidselen zou doen tot de aenstaende kiezingen. 'T zyn andere mannen, maer voor de katholyken zyn de persoonen niets, de principen zyn alles, en het ministerie van M. De Brouckere zal die principen eerbiedigen, of zyn tydelyk bestaen zelfs zal onmogelyk zyn.

» Wat men doe of niet, wat de overdrevene party zegge of niet, er zal altyd in België eene magtige katholyke party zyn met welke men zal moeten rekenen. Zy is magtig door haer eigen, zy is magtig door de diepgrondige wortels die zy in het land geschoten heeft, en altyd zal zy haer woord te zeggen hebben ; altyd zal men haer moeten raedplegen. »

Brand-reglement.

In eene harer laetste zittingen heeft de regering van Tongeren het volgende reglement over de brand-politie gestemd :

DE RAED DER STAD TONGEREN,

Aengezien de ondervinding lewezen heeft dat de reglementaire bepalingen omtrent den brand, in dato 23 juny 1823 vastgesteld, onvoledig zyn, en er vervolgens termen bestaen om dezelve te reviseeren ;

Gezien art. 78 van de gemeente wet, heeft besloten het volgende reglement :

Eerste hoofdstuk.

BESCHIKKINGEN TER VOORKOMING VAN BRAND.

Art. 1. De gevels, en de buiten muren of separatoire muren tusschen gebouwen, zullen in steen of brikken gemaekt worden.

De tusschen gevels zullen, behalve eene byzondere autorisatie, ten minsten 25 centimeters boven de daken moeten opgetrokken worden.

Van de bepalingen van het tegenwoordig artikel zal evenwel kunnen worden afgeweken, mits autorisatie, voor de gebouwen buiten de stads muren opgerigt.

Art. 2. Al de gebouwen zullen moeten gedekt worden met leyen, pannen, zinc, lood, yzer of ander hard dak. Geene stroowisschen zullen kunnen gebruikt worden voor de daken met pannen belegd ; edoch zal van laetstgemelde bepaling, by eene speciale autorisatie, kunnen afgeweken worden voor de bouwingen van daken extra muros.

Art. 3 De gebouwen en daken als nu bestaende en die niet mogten gemaekt zyn overeenkomstig de bepalingen in de twee vorige artikelen vervat, zullen geenszints kunnen gerepareerd worden zonder eene voorafgaende autorisatie.

Art. 4. Al de schoorsteenen zullen in brikken opgebouwd en ten minsten eenen meter boven de daken opgetrokken worden.

Men zal in dezelve geene brandbare stoffen kunnen gebruiken noch daerin binten, balken of ribben kunnen plaetsen.

De thans bestaende schoorsteenen welke men zoude oordeelen tot eenen meter hoogte moeten opgetrokken te worden, zullen, op de eerste rekwisitie van wege het bestuer, op deze hoogte gebouwd worden.

Art. 5. Het is verboden eenige schoorsteen, pyp of mantel op te rigten tegen scheidmuren zamengesteld uit metzelwerk en timmerhout, als mede de yzeren of steene pypen te geleiden door planken vloeren, scheidmuren en andere bouwingen in vlambare stoffen.

Art. 6. De schoorsteenen en haerdsteden, zullen op geene binten of balken mogen rusten. Zy zullen op den grond, op wulven of op een massief metzelwerk moeten gemetseld worden, ten ware het bestuer het anders mogt autoriseeren, met voorschryving van de noodige maetregelen ter voorkoming van brand.

Art. 7. In de dikte der scheidmuren of andere zullen de binten of balken tegen schoorsteenen of vuerplaetsen niet dieper gelegd worden dan op de helft of in het hart van den muer.

In geval van bouwing van eene nieuwe schoorsteen tegen eenen bestaenden muer, zullen de binten en bal-

---

HET KOORNBLOEMEN-VELD.

(Vervolg.)

» Doch ons geluk was van korten duer, en het gaet zoo altyd, ging hy voort, terwyl hy langzamer sprak en het hoofd schudde. De goede lieden gaen spoedig heen en de kwade dagen zyn talryker dan de anderen.

» God ! ik zeg dit niet voor my ; want in weerwil zy hier niet meer zyn, hebben zy ons genoegzaem gelaten om gelukkig te kunnen leven, en God zal ons nooit tyd genoeg geven om hunne nagedachtenis te zegenen en voor hen te bidden. »

Hier zweeg de oude landman. De ontroering welke hy gevoelde, de herinneringen, die ik hem dwong in zyn geheugen terug te roepen, hadden hem verstikt ; hy vaegde met den rug zyner hand eenen traen af, die over zyn gerimpeld gelaet rolde ; daerna mompelde hy : « Dat Gods wil geschiede. » En zich tot my wendende, zegde hy ;

« Waer was ik weêr gebleven ?

— Maer antwoorde ik, indien het u te pynlyk valt deze geschiedenis te verhalen, moet gy niet vervolgen. Al hetgeen gy my reeds gezegd hebt, doet my voor zeker vurig verlangen om meer te weten; ik mag echter niet eischen dat dit ten kosten van uwe bevoeligheid gebeure.

— O, zegde alsdan de boer, het zyn schoone tranen, welke aldus gestort worden by het herdenken aen de persoonen die men eerbiedigt en die men verloren heeft ; en het pynlyke dat men alsdan gevoelt, doet meer goed dan kwaed. »

Die opmerking, door een onbeschaefden landman gedaen, scheen my verheven toe ; dit was wel degelyk de uitboezeming van het hert, de tael van het waer gevoel, dat altyd zoo edel is, van welken kant het ook kome.

« Ik zal u dan zeggen, hervatte de goede Marten, dat onze meester zyn huis inrigtte. alsof he door eenen vorst moest bewoond worden.

» Toen alles van buiten droog was, en overal de panneelen geplaetst waren ontbood hy twee jonge lieden, die lang hair en zware baerden droegen ; het ware kunstenaers. die overal de plafonds en de muren beschilderden. Gy kunt u niet verbeelden hoe schoon dit alles was ; er waren bloemvazen en bloemkransen, en verder rondom, onder het lystwerk, alle soorten van vogels met lange halzen en vleugelen van alle kleuren.

» Deze schilders waren goede en vrolyke jongens ; een van hen, voegde Marten er glimlachende by, wilde zelf het portret van Margaretha en het myne maken : hy zegde dat wy schoone hoofden hadden, en hy heeft onze portretten zeer goed gelykend geschilderd, vooral dit van Margaretha ; men zou zweeren daf zy het zelve is.

» Na de schilders hun werk afgedaen hadden, was alles voltooid. Het goede jaergetyde was voorby, wy waren het slechte ingetreden, deuren en blinden waren gesloten. Onze meesters overhandigden my de sleutels, zeggende : — Gy zult het huis bewaken, draeg zorg er de lucht te laten binnendringen, telkens als het schoon weder zal zyn. Ik zal in de lente terugkeeren en hy vertrok. »

Op dit oogenblik onderbrak Marten zyn verhael, wy naderden de hoeve.

Nauwelyks had hy de hand op den barreel gelegd om denzelve te openen, of plotselingkwam een groote hond ons blaffende toegeloopen.

Naer den nest. Picard naer den nest ! riep de oude landbouwer.

Daerna liet hy een byzonder en scherp gefluit hooren : onmiddelyk vertoonde zich een zwaerlyvigen knaep, en Marten gaf hem de teugels der peerden in handen, om hen naer den stal te geleiden.

Wy bevonden ons alsdan in eene tamelyk uitgestrekte binnenplaets, en rondom dezelve bemerkte men schueren en afdaken.

In de diepte ontwaerde men het woonhuis, een half nieuw en half oud gebouw, met leem bedekt, en door het venster van hetzelve zag men het licht branden.

Wy traden in eenen zael, waervan de muer aen de tegenovergestelde zyde van de deur geheel ingenomen was door eene van die groote schoorsteenen, welke eertyds zoo gemeen waren en die men thans nog slechts op het platteland ontmoet.

Een volledig tafelgerief, van oud glyzewerk met bloemen, was met smaek op een eikenhouten rek geschikt ; de keukengerieven, die aen den muer hingen, blonken alsof zy zoo even gekocht waren. De blik werd dadelyk door al de pracht van gansch vlaemsche reinheid getroffen. Op eene van witheid schitterende tafel, stonden dry borden, eene groote kom in den aerd van het glazewerk en met versche salade gevuld, een groot brood en eindelyk eene bruine pint met appeldrank.

Toen Marten, die my voorging, de deur opende, zegde eene oude vrouw, welke ik zonder moeite voor Margaretha herkende, en die alsdan eenige drooge stukken hout op het vuer wierp, welk werk haer belette my te zien :

— Wat komt gy laet terug, man.

— Het is waer, antwoordde Marten, ik heb heden den arbeid op dit veld daer ginder willen eindigen ; gy weet, dat ik er niet geerne lang blyf. Maer, zie daer vrouw, voegde hy er by, terwyl hy my by de hand vatte, ik breng u eenen heer, die met ons het avondmael zal nemen. Geef het beste dat gy bezit en doe boven een goed bed voor hem in gereedheid brengen.

(Wordt vervolgd).